

สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

The State and Problems of the Child-Care Center Administration
of the Local Administration Offices in Ubon Ratchathani Province

มณฑนา นิตะอินทร์¹

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุศักดิ์ เกตุสิริ²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี 2) เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ตามความคิดเห็นของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย จำแนกตาม ประสบการณ์ในการทำงานและรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ 3) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา และครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ได้มาโดยการสุ่มแบบ

ชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .96 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t การทดสอบค่า F ทำการทดสอบรายคู่ด้วยวิธีการของ Scheffe'

ผลการวิจัยพบว่า

1. นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ดังนี้

1.1 สภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากเรียงจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล

¹ นักศึกษาหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

² ประธานกรรมการที่ปรึกษา สาขาวิชาการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี

1.2 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อยเรียงจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณและด้านการบริหารงานทั่วไป

2. เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

2.1 ผู้บริหารและครูที่มีตำแหน่งและประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาโดยจำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณและด้านการบริหารงานบุคคล นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 ผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป

2.3 เมื่อพิจารณาตามรูปแบบที่แตกต่างกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพบว่า ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็น

โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางในด้านการบริหารงาน ทั้ง 4 ด้าน

3.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ ควรมีการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมกับการกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดหาสื่อวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของเด็ก

3.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ ควรมีการบริหารงานด้านงบประมาณในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามระเบียบ กฎหมายและหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วยความโปร่งใส

3.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการฝึกอบรม นำความรู้และเทคนิคใหม่ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและควรมีการประเมินผลและนิเทศติดตามบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างต่อเนื่อง

3.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป ควรมีการบำรุงดูแลและพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงปลอดภัยควรมีการพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศ ด้านการศึกษามีประชาสัมพันธ์เชิงรุกการดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ชุมชนองค์กรอื่นได้รับข่าวสารการจัดการศึกษาการจัดกิจกรรมต่างๆ

คำสำคัญ : สภาพและปัญหา, การบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก, องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ABSTRACT

The objectives of this study were to 1) investigate the state and problems of the child-care center, 2) compare the state and problems of the child-care center administration in the view of the mayors, academics, and child-care teachers as classified by their work position, work experiences, and the child-care center models, and 3) examine the advice in administering the local administration offices in Ubon Ratchathani province.

The sample of the included the mayors, academics, and child-care teachers selected by means of a stratified random sampling method. The research instrument was a five-point rating scale survey questionnaire yielding the overall reliability coefficient of .96. The statistics including frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, F-test, and the comparison of Scheffe' were used in data analysis.

The research findings were as follows:

1. The respondents viewed the state and problems of the child-care center as the following.

1.1 Overall, the state of the child-care center was found at a high level. For the individual aspect, in the order of the most to the least level, the high state of administration was found in academic, general, budget, and personnel.

1.2 The overall problems of the child-care center were found at a lower level. For the individual aspect, in the order of the most to the least level, the problems of administration were found in personnel, academic, budget, and general administration.

2. The comparison of the respondents' opinions in the state and problems of the child-care center were gained as follows:

2.1 Those having different work positions and work experiences did not view the state and problems of the child-care center differently in the overall and individual aspects. Overall, the opinions of the respondents holding different positions were different at level .01 of significance. Individually, the significant difference at level .01 was found in budget and personnel administration aspects.

2.2 The respondents differing in work experiences did not view the state and problems of the child-care center differently in the overall and individual aspects. Overall, the opinions toward the problems were found to be different at level .05 of significance. Individually, only was the general administration aspect found to be significantly different at level .05.

2.3 The respondents working in the centers that were different in models did not view the state and problems of the child-care centers differently at a significant level.

3. The advice was gained for four aspects of the administrations of the child-care centers.

3.1 For academic aspect, providing experiences that covered all learning strands should be focused as well as materials and technological instruments proper for age and experience levels of the children.

3.2 Regarding budget administration, abiding by laws and regulations and transparency should be practiced.

3.3 For personnel administration, trainings and implementing new techniques in teachings should be promoted, and participating in the administration of the child-care administrative boards should be enhanced. Evaluation and monitoring of the centers' personnel should be continuously done.

3.4 In terms of general administration, maintenance of buildings and environments to keep the centers safe and livable should be promoted. Information system development, progressive public relations should also be done to keep the public informed of the centers' affairs.

Keyword : The State and Problems, The Child-Care Center Administration, The Local Administration Offices

บทนำ

การจัดการศึกษาท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัย กำหนดให้เด็กปฐมวัยได้รับการส่งเสริมพัฒนาการและเตรียมความพร้อมทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และลักษณะนิสัยให้เป็นอย่างดีถูกต้องตามหลักวิชาการเต็มตามศักยภาพ มีคุณธรรม จริยธรรมระเบียบวินัย และมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น 2550 : 1)

การจัดการศึกษาเป็นบริการสาธารณะประเภทหนึ่ง ที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นผู้บริหารจัดการ ภายใต้หลักการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการโดยรัฐให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในภารกิจที่ท้องถิ่นไม่สามารถดำเนินการได้ โดยมีกฎหมายรองรับสิทธิขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 มาตรา 49 บัญญัติว่าบุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาไม่น้อยกว่าสิบสองปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย ผู้ยากไร้ ผู้พิการ หรือทุพพลภาพ หรือผู้อยู่ในสถานะยากลำบาก ต้องได้รับสิทธิ ตามวรรคหนึ่ง และการสนับสนุนจากรัฐ เพื่อให้ได้รับการศึกษา โดยทัดเทียมกับบุคคลอื่น การจัดการศึกษาอบรมขององค์กรวิชาชีพหรือเอกชน การศึกษาทางเลือกของประชาชน การเรียนรู้ด้วยตนเอง และการเรียนรู้ตลอดชีวิต ย่อมได้รับความคุ้มครองและส่งเสริมที่เหมาะสมจากรัฐ มาตรา 80 (4) ส่งเสริมและสนับสนุนการกระจายอำนาจเพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ชุมชน องค์กรทางศาสนา

และเอกชน จัดและมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อพัฒนามาตรฐานคุณภาพ การศึกษาให้เท่าเทียมกันและสอดคล้องกับนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ มาตรา 281 รัฐต้องให้ความเป็นอิสระแก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเอง ตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และส่งเสริมให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะ และมีส่วนร่วมในการตัดสินใจแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ท้องถิ่นใดมีลักษณะที่จะปกครองตนเองได้ ย่อมมีสิทธิจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ มาตรา 283 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการกำกับดูแล และการจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเองโดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัดและประเทศเป็นส่วนรวมด้วย มาตรา 289 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมจะมีสิทธิในการจัดการศึกษา อบรมและฝึกอาชีพ ตามความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่นนั้น และเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา อบรมของรัฐ โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับมาตรฐานและระบบการศึกษาของชาติ อีกทั้งพระราชบัญญัติการบริหารการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2545 มาตรา 41 กำหนดว่าท้องถิ่นมีสิทธิจัดการศึกษา

ระดับใดระดับหนึ่งหรือทุกระดับตามความพร้อม ความเหมาะสมและความต้องการภายในท้องถิ่น มาตรา 42 กระทรวงศึกษาธิการมีหน้าที่ประเมินความพร้อมของท้องถิ่นในการจัดการศึกษา และมีหน้าที่ประสานส่งเสริมให้ท้องถิ่นจัดการศึกษาให้ได้มาตรฐานโดยต้องประเมินมาตรฐานคุณภาพและช่วยให้เข้าสู่คุณภาพ นอกจากนี้พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 หมวด 2 กำหนดว่าในการกระจายอำนาจ และหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ ในมาตรา 16(9) ในเรื่องของการจัดการศึกษา มาตรา 30 ให้รัฐถ่ายโอนภารกิจบริการสาธารณะ แก่ท้องถิ่น ช่วยเหลือท้องถิ่น จัดสรรเงินอุดหนุน แก่ท้องถิ่นตามความจำเป็นและความต้องการ (กรมปกครองส่วนท้องถิ่น 2543 : 48-50)

ปัจจุบันองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้จัดตั้งและดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมทั้งรับการถ่ายโอนศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ซึ่งเดิมอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของส่วนราชการต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกรมศาสนา และกรมการพัฒนาชุมชน โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในทุกๆ ด้านเพื่อให้เด็กได้รับการพัฒนาอย่างเต็มตามศักยภาพและได้มาตรฐานการดำเนินงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จึงจัดแบ่งงานที่ต้องปฏิบัติ ในการบริหารงาน ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กประกอบด้วย การบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไป (สำนักงานคณะกรรมการการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 2551)

กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น(2553:1-2) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ส่วนราชการต่างๆ ถ่ายโอนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและท้องที่กรปกครองส่วนท้องถิ่นจัดตั้งขึ้นเองถือว่าเป็นสถานศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 18 และมาตรา 4 แต่ยังคงมีความแตกต่างหลากหลาย ทั้งด้านโครงสร้างการบริหารงาน ได้แก่ ด้านบุคลากร ด้านการบริหารจัดการ ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร ด้านอาคารสถานที่ สิ่งแวดล้อม และความปลอดภัย ด้านการมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชน รวมถึงการพัฒนาคุณภาพ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องรับผิดชอบภารกิจในการจัดการศึกษาให้ได้คุณภาพและมาตรฐาน เพื่อให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นสถานศึกษาแห่งแรกที่มีคุณภาพและมาตรฐานสามารถให้บริการตอบสนองชุมชนในด้านการจัดการศึกษาแก่เด็กปฐมวัยอายุ 2-5 ขวบอย่างทั่วถึงและเป็นทรัพยากรที่มีคุณภาพตามอำนาจหน้าที่ และเจตนารมณ์ของรัฐบาล

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นแล้วนั้น จะเห็นได้ว่า การบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ต้องดำเนินการพัฒนาให้ได้ตามมาตรฐาน และสามารถพัฒนาเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้มีความพร้อมทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สังคม สติปัญญา และลักษณะนิสัยให้เป็นไปอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ เติบโตตามศักยภาพ มีคุณธรรมจริยธรรม ระเบียบวินัย และมีความพร้อมที่จะเข้ารับการศึกษาในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาราชการส่วนท้องถิ่น มีสภาพและปัญหาในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กมากน้อยเพียงใด

หรือไม่ ผลการวิจัยครั้งนี้สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานีให้มีประสิทธิภาพ เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงพัฒนา และแก้ไขปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐานและตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนอย่างแท้จริงต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ตามความคิดเห็นของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็กก่อนอนุบาลและปฐมวัย จำแนกตาม ตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงาน และรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะและแนวทางในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

ความสำคัญของการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทางด้านการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานงบประมาณ การบริหารงานบุคคล และการบริหารงานทั่วไปตามความคิดเห็นของนายกองค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัย ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานีอย่างชัดเจน สามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุง พัฒนาและแก้ไขปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ได้ตามเกณฑ์มาตรฐาน และตอบสนองความต้องการของสังคมและชุมชนอย่างแท้จริง

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 238 แห่ง จำแนกเป็น องค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 199 แห่ง เทศบาลจำนวน 39 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล ประกอบด้วย นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 238 คน นักวิชาการศึกษา จำนวน 238 คน ครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยจำนวน 238 คน รวมทั้งสิ้น 714 คน (สำนักงานส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดอุบลราชธานี 2554)

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเลือกกลุ่มตัวอย่าง) โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น โดยใช้รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่เป็นชั้นและใช้ตารางของ Krejcie And Morgan (สมลรัตน์ ไกรสรสวัสดิ์ และคนอื่นๆ 2542 : 76-77, อ่างใน ธีรวุฒิ เอกะกุล 2550 : 127) ได้กลุ่มตัวอย่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ จำนวน 148 แห่ง แยกเป็นองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 124 แห่ง

และเทศบาล จำนวน 24 แห่ง ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน 148 คน นักวิชาการ จำนวน 148 คนและครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยจำนวน 148 คน รวมผู้ให้ข้อมูลทั้งสิ้น 444 คน โดยถือว่าสุ่มได้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด บุคคลผู้ให้ข้อมูลนั้นได้รับการสุ่มเลือกด้วย

วิธีดำเนินการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพและปัญหาในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานทั่วไป มีลักษณะแบบสอบถามเป็นมาตราส่วนแบบประมาณค่า โดยใช้หลักเกณฑ์กำหนดน้ำหนักคะแนนและมาตราส่วนประมาณค่าจัดลำดับ 5 ระดับ จำนวน 47 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ .96

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ การวิเคราะห์ความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการเปรียบเทียบความคิดเห็นต่อสภาพและปัญหาในการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง ใช้การทดสอบค่า F ประสพการณ์ในการทำงาน รูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ ใช้การทดสอบค่า t

สรุปผลการวิจัย

1. สภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่า

1.1 สภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในระดับมากเรียงจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานทั่วไป ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานบุคคล

1.2 ปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ามีความคิดเห็นในระดับน้อยเรียงจากมากไปน้อย คือ ด้านการบริหารงานบุคคล ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ และด้านการบริหารงานทั่วไป

2. การเปรียบเทียบสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง ประสบการณ์ และรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ พบว่า

2.1 นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา และครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษาและครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและ

ปฐมวัยที่มีต่อปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณและด้านการบริหารงานบุคคล นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน

2.2 นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษาและครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จำนวน 1 ข้อ คือ ด้านการบริหารงานทั่วไป

2.3 นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา และครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีรูปแบบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็น

ต่อปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

3. ข้อเสนอแนะและแนวทางในด้านการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ทั้ง 4 ด้านสรุปได้ดังนี้

3.1 ด้านการบริหารงานวิชาการ ควรมีการจัดประสบการณ์สำหรับเด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ครอบคลุมกับการกลุ่มสาระการเรียนรู้ จัดหาสื่อวัสดุ อุปกรณ์ เทคโนโลยีการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับวัยและประสบการณ์ของเด็ก มีการส่งเสริมให้ครูจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญส่งเสริมให้ครูใช้สื่อการเรียนการสอนที่มีความหลากหลายมีการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน และนำผลการวิจัยมาใช้ในการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีการนิเทศ ติดตามการสอนของครู มีการประเมินคุณภาพภายในของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

3.2 ด้านการบริหารงานงบประมาณ ควรมีการบริหารงานด้านงบประมาณในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ตามระเบียบ กฎหมายและหนังสือสั่งการของกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นด้วยความโปร่งใส ควรมีการจัดสรรงบประมาณค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ และสื่อการเรียนการสอนทางการศึกษาอย่างเพียงพอแก่เด็กศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีการควบคุมการใช้วัสดุ ครุภัณฑ์ ให้เกิดประโยชน์และคุ้มค่าแก่เด็กในศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก และมีแผนการติดตาม ตรวจสอบ และประเมินผลการใช้จ่ายงบประมาณ

3.3 ด้านการบริหารงานบุคคล ควรส่งเสริมให้ครูเข้ารับการศึกษาอบรม นำความรู้และ

เทคนิคใหม่ๆ มาพัฒนาการเรียนการสอน ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของคณะกรรมการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและควรมีการประเมินผลและนิเทศติดตามบุคลากรในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กอย่างต่อเนื่อง

3.4 ด้านการบริหารงานทั่วไป ควรมีการบำรุงดูแลและพัฒนาอาคารสถานที่และสภาพแวดล้อมของศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ให้อยู่ในสภาพที่มั่นคงปลอดภัยควรมีการพัฒนาระบบเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศด้านการศึกษามีประชาสัมพันธ์การดำเนินงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กให้ชุมชนองค์กรอื่นได้รับข่าวสารการจัดการศึกษาการจัดกิจกรรมต่างๆ ควรมีการประสานความช่วยเหลือ การมีส่วนร่วมและสนับสนุนจากชุมชนหรือหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ

อภิปรายผลการวิจัย

จากสรุปผลการวิจัยสภาพและปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี มีประเด็นที่สำคัญที่ควรนำมาอภิปราย ดังนี้

1. สภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีระดับมาก 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไป ซึ่งอาจเป็นเพราะว่าในปัจจุบันสถานศึกษาต่างๆ มีนโยบายเร่งรัดพัฒนาคุณภาพการศึกษา ซึ่งทำให้บุคลากรได้ตระหนักถึงความสำคัญของการบริหารงานศูนย์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุนัน ชันทะสิทธิ์

(2552 : 81) ศึกษาสภาพและปัญหาการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย พบว่า สภาพการจัดการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กโดยภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดคือการจัดประสบการณ์รองลงมาได้แก่การประเมินพัฒนาการและสื่อการเรียนรู้ตามลำดับส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุดคือการจัดสภาพแวดล้อมซึ่งหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ดูแลเด็กพยายามที่จะส่งเสริมให้เด็กได้มีพัฒนาการที่ถูกต้องและเหมาะสมทั้งนี้อาจเนื่องมาจากหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็กและผู้ดูแลเด็กให้ความสำคัญกับการจัดประสบการณ์และกิจกรรมที่เน้นเด็กเป็นสำคัญสามารถตอบสนองความสนใจของเด็กได้และในการจัดกิจกรรมนั้นครูได้เน้นถึงความแตกต่างระหว่างบุคคล ส่วนปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับน้อย เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามียะระดับน้อย 4 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานวิชาการ ด้านการบริหารงานงบประมาณ ด้านการบริหารงานบุคคล และด้านการบริหารงานทั่วไปซึ่งอาจเป็นเพราะผู้บริหารเห็นความสำคัญของการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพราะเป็นงานหลัก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร พันธงาม (2553 : 101) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการบุคลากรมีวุฒิ ความรู้ไม่ตรงกับสายงาน

ด้านอาคารสถานที่และความปลอดภัย อาคารยังไม่ได้มาตรฐาน ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร มีปัญหาด้านการวิจัยในชั้นเรียน สื่อวัสดุและหลักสูตร ไม่สอดคล้องกับหลักสูตร ด้านการมีส่วนร่วมและการสนับสนุนจากชุมชน ขาดการประชาสัมพันธ์ ด้านธุรการ การเงินและพัสดุ บุคลากรไม่มีส่วนร่วมในการจัดหาพัสดุและระเบียบการบริหารงานการเงินและพัสดุไม่ชัดเจน

2. นายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษาและครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่ง โดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นของนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนักวิชาการศึกษาและครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี จำแนกตามตำแหน่งโดยรวมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 อยู่ 2 ด้าน คือ ด้านการบริหารงานงบประมาณและด้านการบริหารงานบุคคล นอกนั้นมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัมพร พันธงาม (2553 : 101) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี พบว่าสภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้านมีการปฏิบัติในระดับมาก ยกเว้นด้านบุคลากรและการจัดการงานระบบการประกัน

คุณภาพภายในนายกองค์การบริหารส่วนตำบล นักวิชาการ และหัวหน้าศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการไม่แตกต่างกันองค์การบริหารส่วนตำบล ที่มีขนาดเล็กและขนาดกลางมีสภาพการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน ยกเว้น ด้านวิชาการและกิจกรรมตามหลักสูตร แตกต่างกัน

3. นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษาและครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีประสบการณ์ในการทำงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สำหรับรายข้อพบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ ด้านการบริหารงานทั่วไปซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ศิรินาท บุญส่ง (2554 : 75) ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสว่าง อำเภอ กุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี พบว่าการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสว่างของครูผู้ดูแลเด็ก และผู้ปกครองนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และทั้ง 4 ด้านอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกันเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้แก่ด้านกิจกรรมตามหลักสูตรด้านวิชาการด้านบุคลากรและการบริหารจัดการและด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยตามลำดับเมื่อทดสอบค่าเฉลี่ยระดับการมีส่วนร่วมระหว่างผู้ดูแลเด็กและผู้ปกครองพบว่าด้านอาคารสถานที่สิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยด้านวิชาการและด้านกิจกรรมตามหลักสูตรไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านที่ 1 ด้านบุคลากรและการบริหารจัดการแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. นายกองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา และครูผู้ดูแลเด็กอนุบาลและปฐมวัยที่มีต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดอุบลราชธานี ที่มีรูปแบบขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นต่างกันมีความคิดเห็นต่อสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ส่วนความคิดเห็นต่อปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งอาจเป็นเพราะรูปแบบองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดอยู่ต่างกันมีการบริหารจัดการงานทั้ง 4 ด้านมีความใกล้เคียงกัน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะทั่วไป

1.1 ควรให้ครูมีอิสระในการออกแบบการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสมกับผู้เรียนและบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น

1.2 ควรมีการจัดกิจกรรมทางวิชาการเพื่อให้บุคลากรทางการศึกษาได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสบการณ์ใหม่ที่จะนำไปพัฒนาการเรียนการสอนสู่การเป็นครูมืออาชีพต่อไป

1.3 ควรมีการส่งเสริมการอบรมสัมมนาเพื่อพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ผลการวิจัยพบว่าสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานีภาพรวมอยู่ในระดับมาก ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับภาวะผู้นำของผู้บริหารที่ประสบผลสำเร็จในการบริหารจัดการที่ทำให้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานีก้าวไปสู่สถานศึกษาที่มีการบริหารจัดการที่เป็นเลิศ

2.2 ผลการวิจัยพบว่าสภาพการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ภาพรวมอยู่ในระดับมากปัญหาการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี โดยภาพรวมอยู่ในระดับน้อย ซึ่งเป็นไปตามกรอบความคิดในการวิจัยที่กำหนด แต่เมื่อให้ระบุสภาพและปัญหาจากแบบสอบถามแบบปลายเปิด ก็ยังมีปัญหาอยู่มาก ดังนั้นจึงควรศึกษาปัญหาการบริหารของศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดอุบลราชธานี ในเชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบถึงปัญหาอย่างแท้จริง

2.3 ควรมีการศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการบริหารงานศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้ สำเร็จได้ด้วยดีด้วยอย่างสมบูรณ์ ด้วยความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อนุศักดิ์ เกตุสิริ ประธานที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาแนะนำ แก้ไขและปรับปรุงข้อบกพร่องต่างๆ เป็นอย่างยิ่ง ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างดียิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณนายกองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น นักวิชาการศึกษา ครูผู้ดูแลเด็ก อนุบาลและปฐมวัย ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี รวมทั้งผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องทุกท่าน ซึ่งได้อำนวยความสะดวกและกลุ่มตัวอย่างในการเก็บรวบรวมข้อมูลและตอบแบบสอบถามในครั้งนี้

ขอขอบคุณ คุณพ่อ คุณแม่ และพี่สาว ครู-อาจารย์ทุกท่าน ที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัยพร้อมทั้งเพื่อนนักศึกษา เพื่อนร่วมงานทุกท่าน ที่ให้การสนับสนุนและให้กำลังใจด้วยดีตลอดมา

เอกสารอ้างอิง

- ธีระวุฒิ เอกะกุล. ระเบียบวิธีวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์และทางสังคมศาสตร์. พิมพ์ครั้งที่ 5. อุบลราชธานี, 2550.
- ศิรินาถ บุญส่ง. ศึกษาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนสว่าง อำเภอกุดข้าวปุ้น จังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ, 2554.
- ส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น, กรม. การกระจายอำนาจหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมปกครองส่วนท้องถิ่น, 2543.
- _____. รวมกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. กรุงเทพฯ : กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น, 2550.
- สุนัน ชันทะสิทธิ. สภาพและการบริหารการศึกษาปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในจังหวัดเลย. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย, 2552.
- อัมพร พันธงาม. สภาพและปัญหาการบริหารศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตจังหวัดอุบลราชธานี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี, 2553.